

РЕШЕНИЕ

№ 4326

гр. София, 30.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 16.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **1948** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на С. А. Д., чрез адв. А. Черногорски, срещу Разпореждане № [ЕГН]/247/25.10.2019 г. на длъжностно лице по „Пенсионното осигуряване“, потвърдено с Решение № 2153-21-15/17.01.2020 г., на Директора на ТП на НОИ С.-град.

С жалбата се иска обявяване на нищожност на оспореното разпореждане и потвърждаващото го решение, алтернативно – тяхната отмяна като незаконосъобразни, неправилни и немотивирани. Твърди се, че оспореното разпореждане е издадено от некомпетентен орган, при липсващи мотиви и аргументи, в противоречие на Конституцията на Република България. Поддържа се, че спирането на отпуснатата пенсия е в нарушение на чл. 1, чл. 2, т. 1, чл. 6 и чл. 25 от Хартата за основаните права на Европейския съюз. Основанието за нищожност на решението от своя страна се намирало в диспозитива му, тъй като е потвърдено несъществуващо разпореждане. Разпореждането не отговаряло на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 1, т. 4, т. 5 и т. 8 АПК. Не били посочени наименованието на органа, който го издава, нямало мотиви и аргументи защо се издава, нямало разпоредителна част, нито дата на съставяне. Поддържа се, че при издаване на процесното разпореждане лицето, за което се отнася не било уведомено, за да му се даде право на участие в него и да упражни правата си по АПК. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, в което делото е обявено за решаване, жалбоподателят не се

явява и не е представяван.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуален представител юрк. Б. оспорва жалбата. Излага подробни съображения в депозирано писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заявление за отпускане на пенсия вх. № 2170-21-38/02.03.2016 г. С. А. Д. е поискала да ѝ бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 9а, ал. 2 КСО.

С Уведомително писмо № ОП 71-01/11.03.2016 г., С. Д. била уведомена че ѝ е зачетен осигурителен стаж по представените със заявлението документи, както следва: осигурителен стаж от III категория – 29 г. 05м. и 07 дни; от II категория – 03 г. 06м. и 17 дни; и от I категория – 00 г. 00 м. и 00 дни. На основание чл. 104 КСО общият осигурителен стаж, превърнат към трета категория е 33 г. 10 мес. и 13 дни. Навършената възраст на Д. към 02.03.2016 г. е 61 год. 02 м. и 07 дни. Размерът на недостигащия осигурителен стаж за право на лична пенсия и осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 КСО е 1 г. 03 м. и 17 дни. Уведомителното писмо е получено лично от С. Д. на 15.03.2016 г.

С Разпореждане № [ЕГН]/34/05.05.16 г. е отказано отпускането на лична пенсия за ОСВ на С. Д., поради това че лицето нямало изискуемия стаж от 35 години и 02 месеца.

С ново заявление вх. № 2113-21-3863 от 26.05.2016 г. С. Д. е поискала отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което представила удостоверение образец УП-16 № 10510210392/16.05.2016 г., издадено от ТП на НОИ С.-град. След преценка на правото на пенсия с Разпореждане № [ЕГН]/1/29.06.2016 г. на основание чл. 68 ал. 1 и 2 КСО на длъжностно лице по „ПО“ ѝ е отпусната лична пенсия за ОСВ, считано от 26.04.2016 г.. С разпореждането е зачетен осигурителен стаж, както следва: от втора категория труд – 3 години, 6 месеца и 17 дни, и от трета категория 29 години, 5 месеца и 7 дни, по чл. 9а, ал. 2 КСО – 1година, 3 месеца и 17 дни, превърнат на основание чл. 104 КСО към трета категория – общо 35 години и 2 месеца.

С писмо изх. № 1130-40-1757#3 от 09.10.2019 г. от Дирекция „Правна“ на НОИ, ТП на НОИ С.-град лицето е уведомено, че с Писмо изх. № 1029-23-2181/22.08.2019 г. на директора на ТП на НОИ Стара З. е предоставена информация, че са приключили процесуалните действия по служебното заличаване на данни по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. Заличените данни са подадени от осигурителите ѝ за периодите, както следва: 1. [фирма], ЕИК[ЕИК], за периода от 01.01.2010 г. до 31.01.2016 г.; 2. [фирма] с ЕИК[ЕИК], за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2016 г. и 3. [фирма], с ЕИК 17434264, за периода от 01.01.2011 г. до 31.07.2015 г. В писмото било посочено, че съгласно постъпилата информация длъжностните лица по чл. 98 КСО от компетентните териториални поделения на НОИ следва да предприемат действия за нова преценка на правото на пенсия и/или изменение на пенсиите на лицата, включени в списък към писмото. В посочения списък били включени всички пенсионери, които имали зачетен осигурителен стаж или включен осигурителен доход в описаните периоди при изброените осигурители.

По данни от регистъра на осигурените лица, на С. А. Д., при определяне правото на пенсия, е зачетен осигурителен стаж за периода 01.08.2012 г. до 31.07.2015 г. при осигурителите [фирма] и [фирма].

С разпореждане № [ЕГН]/247/25.10.2019 г. считано от 01.11.2019 г. на основание чл. 96, ал. 2 КСО е спряна пенсията за осигурителен стаж и възраст на С. А. Д., до установяване на върната продължителност на осигурителния стаж и определяне осигурителния доход.

С жалба вх. № 1012-21-2017/12.11.2019 г. С. А. Д. е оспорила разпореждането пред директора на ТП на НОИ С.-град, който с Решение № 2153-21-15/17.01.2020 г. я е отхвърлил като неоснователна и е потвърдил издаденото разпореждане

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на С. А. Д., чрез адв. А. Черногорски, срещу Разпореждане № [ЕГН]/247/25.10.2019 г. на длъжностно лице по „Пенсионното осигуряване“, потвърдено с Решение № 2153-21-15/17.01.2020 г., на Директора на ТП на НОИ С.-град за неоснователна, поради следното :

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „ж“ вр. чл.40, ал.4 КСО разпорежданията за спиране на производството по отпускането или изплащането на парични обезщетения по глава четвърта и на пенсиите се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното, съдът намира, че процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган.

Потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, предвид заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град и Заповед № 1016-40-772/18.07.2017 г. на подуправителя на НОИ, в писмена форма, като са спазени административнопроизводствените правила по издаването му.

Неоснователни са възраженията за нищожност на процесното разпореждане и потвърждаващото го решение. Съдът съобрази, че оспореното разпореждане представлява официален диспозитивен документ, който може да бъде оспорен досежно неговото авторство, респ. може да бъде истински или неистински. Ръкописната добавка след напечатания номер на разпореждането – „247“ и датата, не могат да обусловят извод, че документа е неистински, доколкото същият е издаден и подписан от оправомощено за това длъжностно лице. В тази връзка възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя съдът намира за неоснователни и недоказани. Със същите аргументи съдът отхвърля и възраженията за нищожност на потвърждаващото разпореждането решение.

Съгласно чл. 95, ал. 2 КСО длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, може да издаде разпореждане за спиране на пенсията, когато са представени доказателства за обстоятелства, които могат да доведат до нейното прекратяване съгласно чл. 96, ал. 1. Разпореждането се издава в 14-дневен срок от представяне на доказателствата. Ако се установи, че няма основание за прекратяване на пенсията, тя се възобновява от датата на спирането.

Съгласно чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отменена с § 4 от преходните и заключителните разпоредби на Наредба № Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица - ДВ, бр. 1 от 3 януари 2019 г., в сила от 03.01.2020 г.) при

неизпълнено в срок на влязло в сила задължително предписание по чл. 108, ал. 1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване за заличаване на данни, подадени с декларация образец № 1 за лицата по чл. 4, ал. 1, 3, 5, 7, 9 и 10 от Кодекса за социално осигуряване, Н. осигурителен институт заличава същите данни, като подава декларация образец № 1 на електронен носител по реда на наредбата. Между страните не се спори, че данните за осигурителния стаж и доход от осигурителите [фирма] и [фирма] са служебно заличени. Не се спори, и че за определяне правото на пенсия на С. А. Д. за периода 01.08.2012 г. – 31.07.2015 г. са използвани данните, подадени от посочените, вече заличени осигурители.

Видно от разпореждане за отпускане на пенсия за ОСВ № [ЕГН] /л. 89 от делото/, зачетения осигурителен стаж на жалбоподателя е 35 години, 02 месеца и 00 дни. От този осигурителен стаж е заличен осигурителния стаж при осигурителите [фирма] и [фирма], за периода 01.08.2012 г. – 31.07.2015 г., послужил за определяне правото на пенсия. След като от общия осигурителен стаж, първоначално признат, но в последствие заличен, се изваждат 3 години осигурителен стаж, то налице е хипотезата на чл. 98, ал. 2 КСО, която обуславя спиране на отпуснатата пенсия. В случая с писмо изх. № 1130-40-1757#3 от 09.10.2019 г. от Дирекция „Правна“ на НОИ, ТП на НОИ С.-град са представени доказателства, които могат да доведат до нейното прекратяване съгласно чл. 96, ал. 1. Съгласно чл. 96, ал. 1 КСО пенсията се прекратява, когато: 1. пенсионерът почине; 2. детето навърши възрастта, до която може да получава наследствена или персонална пенсия, или е осиновено; 3. преживелият съпруг, който получава наследствена пенсия, встъпи в брак; 4. отпадне основанието за получаването ѝ; 5. когато пенсионерът не се яви за преосвидетелстване от органите на експертизата на работоспособността, след като е служебно повикан. Намаляването на зачетения осигурителен стаж неминуемо може да доведе до отпадане основанието за получаването ѝ, поради което са налице предпоставките за спиране на пенсията. Следва да се има предвид, че спирането не представлява прекратяване на изплащането на пенсията, и след извършване на нова преценка за правото на пенсия за ОСВ, същата може да бъде възобновена от датата на спирането ѝ.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане не страдат от твърдените пороци. Същите са законосъобразни и не са налице основания за отмяната им. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 100 лева, на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал.8 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ оспорването на С. А. Д., чрез адв. А. Черногорски, срещу Разпореждане № [ЕГН]/247/25.10.2019 г. на длъжностно лице по „Пенсионното осигуряване“, потвърдено с Решение № 2153-21-15/17.01.2020 г., на Директора на ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА С. А. Д. да заплати на Национален осигурителен институт сума в размер

на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: